

Predictors of Female Sexual Self-disclosure in Tehran

Nafiseh Seyed Zadeh Aghdam¹,
Mina Chizari²,
Katayon Vakilian³,
Mehdi Ranjbaran^{4,5}

¹ Midwifery Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

² MSc in Midwifery Counseling, Faculty of Nursing and Midwifery, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

³ Assistant Professor, Department of Midwifery, Faculty of Nursing and Midwifery, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

⁴ Department of Epidemiology and Reproductive Health, Reproductive Epidemiology Research Center, Royan Institute for Reproductive Biomedicine, ACECR, Tehran, Iran

⁵ Ph.D Student in Epidemiology, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

(Received October 25, 2015 ; Accepted August 16, 2016)

Abstract

Background and purpose: Sexual self-disclosure as a psychosocial sense is defined as individual's interpretation on how to express feelings in marital relationships. This study aimed at determining the predictors of female sexual self-disclosure in Tehran.

Materials and methods: In this cross-sectional study, 200 married women in Tehran were selected by convenience sampling. Hurlbert Index of Sexual Desire and a demographic questionnaire were administered. Data was analyzed in SPSS V.20 applying descriptive and inferential statistics including Pearson, Spearman, ANOVA, and linear regression.

Results: The average score for sexual self-disclosure was 56.16 ± 14.60 . Some variables including the participant's age, age of husband, duration of marriage, and time of last delivery were found to have significant inverse correlation with sexual self-disclosure. In multivariate model, marital life, the interest level in spouse, and duration of marriage were significant predictors of sexual self-disclosure.

Conclusion: Sexual self-disclosure was found to be low in this study. It is believed that marital life, duration of marriage, and interest level in spouse play important roles in women's sexual self-disclosure. Communication skills are suggested to be taught in premarital classes to enhance sexual self-disclosure, satisfaction and happiness in marriage.

Keywords: sexual self-disclosure, self-assertive, female, sexual satisfaction

J Mazandaran Univ Med Sci 2016; 26(144): 357-361 (Persian).

عوامل پیشگویی کننده احقاق جنسی در زنان شهر تهران

نفیسه سید زاده اقدام¹مینا چیدری²کتایون وکیلیان³مهدی رنجبران^{5,4}

چکیده

سابقه و هدف: اصطلاح احقاق جنسی به عنوان یک احساس روانی - اجتماعی نسبت به تفسیر شخصی فرد در مورد چگونگی ابراز وجود احساساتش در روابط زناشویی تعریف شده است. این مطالعه با هدف تعیین عوامل پیشگویی کننده احقاق جنسی در زنان شهر تهران صورت گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی تحلیلی از بین زنان متأهل شهر تهران، 200 نفر از طریق نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل شاخص احقاق جنسی هالبرت و پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک بودند. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS-20 و با کمک آمار توصیفی و آمار استنباطی شامل ضریب همبستگی پیرسون، اسپیرمن، آنالیز واریانس یک طرفه و رگرسیون خطی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: میانگین نمره احقاق جنسی $56/16 \pm 14/60$ به دست آمد. متغیرهای سن فرد، سن همسر، مدت زمان ازدواج و تاریخ آخرین زایمان با احقاق جنسی ارتباط معکوس و معنی داری داشتند. در مدل چند متغیره، وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و مدت زمان ازدواج پیش‌گویی‌های معنی‌دار احقاق جنسی بودند.

استنتاج: میزان احقاق جنسی در زنان این مطالعه پائین بود. به نظر می‌رسد وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و مدت زمان ازدواج نقش مهمی را در پیشگویی احقاق جنسی زنان بازی می‌کند. پیشنهاد می‌شود در کلاس‌های آموزشی پیش از ازدواج، مهارت‌های ارتباط با همسر جهت ارتقای رضایت و شادکامی زناشویی و افزایش احقاق جنسی به زوجین آموزش داده شود.

واژه های کلیدی: احقاق جنسی، ابراز وجود، رضایت جنسی

مقدمه

تکمیل اطلاعات جنسی زوج است و برای برقراری ارتباط جنسی لذت بخش، بهترین شانس را در اختیار زوج قرار می‌دهد (2). در بسیاری از جوامع، زنان در احقاق جنسی خویش مشکل داشته و عزت نفس پایینی دارند، بنابراین برایشان دشوار است که نیازهای خود را

اصطلاح احقاق جنسی به عنوان یک احساس روانی - اجتماعی است که با تفسیر شخصی فرد در مورد چگونگی ابراز وجود احساساتش در روابط زناشویی تعریف شده است (1). صحبت درباره احساس‌ها و امیال جنسی، بهترین راه شناخت خواسته‌های جنسی همسر و

E-mail: m.chizari @arakmu.ac.ir

مؤلف مسئول: مینا چیدری - اراک: دانشگاه علوم پزشکی اراک

1. مربی مامایی دانشکده پرستاری و مامایی اراک، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

2. کارشناس ارشد مشاوره در مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

3. استادیار، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

4. گروه اپیدمیولوژی و سلامت باروری، مرکز تحقیقات اپیدمیولوژی باروری، پژوهشکده زیست‌شناسی و علوم پزشکی تولید مثل جهاد دانشگاهی، پژوهشگاه رویان، تهران، ایران

5. دانشجوی دکتری اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

تاریخ دریافت: 1394/8/3 تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: 1394/8/5 تاریخ تصویب: 1395/5/26

ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه احقاق جنسی Hulbert با 25 سوال با دامنه نمرات 0 تا 100 است که نمره بیش تر نشان احقاق حق جنسی زیاد است. هنر پروران به نقل از شفيعی، ضريب آلفای کرونباخ این ابزار را 0/92 گزارش کرد این شاخص دارای روایی محتوایی ساختار یافته با ثبات درونی 0/91 است (6). پرسشنامه بعدی اطلاعات دموگرافیک آزمودنی‌ها شامل سن شرکت کننده در مطالعه، سن همسر، میزان تحصیلات، میزان تحصیلات همسر، شغل و شغل همسر، هم چنین نوع روش پیشگیری از بارداری، میزان علاقه به همسر، وضعیت زندگی زناشویی، تعداد دفعات مقاربت در ماه و تاریخ آخرین زایمان بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه 20 و با کمک شاخص‌های توصیفی شامل فراوانی، فراوانی نسبی، میانگین و انحراف معیار و هم چنین آمار استنباطی شامل آزمون‌های Independent T-Test، آنالیز واریانس یک طرفه، همبستگی اسپیرمن و پیرسون و رگرسیون خطی انجام گرفت و $p < 0/05$ به عنوان سطح معناداری در نظر گرفته شد.

یافته ها و بحث

بر اساس نتایج، میانگین نمره احقاق جنسی $14/60 \pm 56/16$ به دست آمد. طبق نتایج آزمون همبستگی پیرسون، ارتباط معکوس و معنی داری بین سن و احقاق جنسی ($r = -0/26$, $p < 0/001$)، سن همسر و احقاق جنسی ($r = -0/24$, $p = 0/01$) مشاهده گردید. هم چنین ارتباط متغیرهای مدت زمان ازدواج و تاریخ آخرین زایمان با احقاق حق جنسی با آزمون همبستگی اسپیرمن بررسی شد. طبق نتایج، ارتباط معکوس و معنی داری بین مدت زمان ازدواج و احقاق جنسی ($r = -0/3$, $p < 0/001$)، تاریخ آخرین زایمان و احقاق جنسی ($r = -0/25$, $p < 0/001$) دیده شد.

نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که بین شغل فرد و هم چنین شغل همسر با احقاق جنسی ارتباط آماری

ابراز و یا استقلال فردی خود را در رابطه زناشویی حفظ کنند (3). از سویی دیگر، احقاق جنسی نقش مهمی را در عملکرد و رضایت جنسی زوجین بازی می کند. بر اساس مطالعه Hulbert، زنانی که دارای احقاق جنسی بالاتری هستند، در تمام 5 مورد از زیر مقیاس‌های عملکرد جنسی، یعنی فراوانی فعالیت جنسی، تعداد ارگاسم، تمایل جنسی، رضایت جنسی و زناشویی، نمره‌ی بالاتری کسب می کنند (4). نتایج مطالعات پیشین حاکی از آن است که بین احقاق جنسی و تمایل جنسی و رضایت مندی زناشویی افراد، رابطه معنی داری وجود دارد و احقاق جنسی به صورت معناداری در تبیین رضایت جنسی مؤثر است (5). با توجه به نقش ابراز وجود و احقاق جنسی به عنوان یک متغیر اصلی و پنهان در عملکرد جنسی و هم چنین با در نظر گرفتن نقش مهم روابط جنسی در استحکام بنیان خانواده، هدف مطالعه حاضر بررسی مهم ترین عوامل پیشگویی کننده احقاق جنسی زنان می باشد.

مواد و روش ها

این مطالعه از نوع توصیفی، مقطعی - تحلیلی انجام گرفته در سال 1393 بود. پس از کسب کد اخلاقی و هماهنگی با ارگان‌های مربوط از میان مراکز بهداشتی درمانی تحت نظارت دانشگاه علوم پزشکی تهران، 3 مرکز به صورت تصادفی انتخاب گردید و از بین زنان مراجعه کننده به این مراکز به روش نمونه گیری در دسترس، تعداد 200 نفر وارد مطالعه شدند. معیارهای ورود به پژوهش شامل: پر کردن فرم رضایت نامه آگاهانه توسط زنان متاهل 20-50 سال، گذشتن حداقل یکسال از زمان ازدواج، در شرف طلاق نبودن، عدم بارداری و نداشتن قصد آن تا یکسال آینده، عدم یائسگی، عدم شیردهی، داشتن رابطه جنسی طی 4 هفته اخیر، عدم دوری از همسر به دلایل مختلف و یا چند همسری و داشتن حداقل سواد خواندن و نوشتن بود. معیارهای خروج از پژوهش عبارت بودند از: تمایل به قطع همکاری به هر علت و بارداری در حین انجام تحقیق.

معنی داری وجود ندارد. هم چنین جهت تعیین ارتباط بین متغیرهای تحصیلات فرد، تحصیلات همسر، توصیف وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و تعداد دفعات مقاربت در ماه با احقاق جنسی از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد که نتایج نشان دادند تحصیلات و تحصیلات همسر ارتباط آماری معنی داری با احقاق جنسی ندارند ($p > 0/05$)، اما بین وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و تعداد دفعات مقاربت در ماه با احقاق جنسی ارتباط آماری معنی داری وجود دارد ($p < 0/001$). در نهایت به منظور تعیین قدرت پیشگویی متغیرهایی که با احقاق جنسی معنی دار بودند، نتایج رگرسیون نشان داد که در گام نخست، متغیر وضعیت زندگی زناشویی، در گام دوم دو متغیر وضعیت زندگی زناشویی و مدت زمان ازدواج و در گام سوم متغیرهای وضعیت زندگی زناشویی، مدت زمان ازدواج و میزان علاقه به همسر به طور معنی داری تغییرات مربوط به احقاق جنسی را پیشگویی می کنند. می توان اظهار داشت زنانی که رضایت زناشویی بالاتری دارند و از ارتباط با همسر خود راضی تر هستند، توانایی بالاتری در بیان تمایلات و احقاق حقوق جنسی خود دارند. همسو با این نتایج، اسدی و همکاران نشان دادند که زنانی که در زندگی زناشویی خود دچار دلزدگی هستند، نمرات پایین تری را از میزان احقاق جنسی خود گزارش می کنند (3). MacNeil و Byers (5)، Montesani و همکاران (7) نیز اظهار داشتند که ارتباط باز و صریح در مورد مسائل جنسی، رضایتمندی زناشویی و شادکامی میان زوجین با احقاق جنسی بالاتری همراه است. Long و همکاران نشان دادند که زوج ها با گفتگو جنسی و احقاق حق بیش تر حقوق جنسی خود، بیش تر می توانند با یکدیگر رابطه داشته باشند و مشکلاتشان را حل کنند که این با رضایت زناشویی مرتبط است (8). ادج و همکاران نشان دادند زنانی که کم تر غمگین هستند و رابطه خود را به طرز مثبت تری توصیف می کنند، احقاق جنسی بالاتری دارند (9).

از دیگر یافته های این پژوهش ارتباط معنی دار بین احقاق جنسی و تعداد دفعات مقاربت در ماه بود. به گونه ای که در زنانی که احقاق جنسی بالاتری داشتند، تعداد دفعات مقاربت با همسر بیش تر بود. همسو با این نتایج در مطالعه انجام شده در سال 2012 نشان داده شد که زنانی که احقاق جنسی بالاتری دارند، تعداد دفعات نزدیکی بیش تری دارند و این زنان رابطه جنسی خود را لذت بخش تر توصیف می کنند (9).

آنالیز آماری ارتباط معکوس و معنی دار بین سن، سن همسر و مدت زمان ازدواج با احقاق جنسی را نشان دادند، بدین معنا که با افزایش سن زوجین و مدت زمان ازدواج آنها، نمرات احقاق جنسی کاهش می یافت. می توان این گونه اظهار داشت که با گذشت زمان، رضایت از رابطه زناشویی برای زنان وابسته به رابطه جنسی نمی باشد و با افزایش مدت زمان ازدواج، زنان تمایل کم تری به صحبت باز درباره مسائل جنسی دارند. در تضاد با این نتایج، جنیفر به نقل از Theiss بیان داشت که با افزایش مدت زمان ازدواج، صحبت کردن پیرامون مسائل جنسی و احقاق جنسی زنان افزایش می یابد (10). تناقض در یافته ها را می توان به تفاوت آزمودنی ها و نوع های فرهنگی که باعث شکل گیری شناخت ها و تحولات شخصیتی گوناگون می شود، نسبت داد.

بین احقاق جنسی با تحصیلات و تحصیلات همسر و شغل آنها ارتباط آماری معنی داری دیده نشد. در تضاد با این نتایج، Darhl بیان نمود که سطح درآمد زنان با خود افزایشی واقعی آنها را ارتباط دارد (11). نظری به نقل از گزارشی از شوارتز و بلوم اشتاین بیان می کند "51 درصد از مردان و 48 درصد از زنان متأهل، مردان را آغازگر رابطه جنسی می دانستند و فقط 16 درصد از مردان و 12 درصد از زنان، زنان را آغازگر رابطه جنسی می انگاشتند" (12).

فرهنگ و تربیت مذهبی افراد نمونه به عنوان متغیر مداخله گر، هم چنین نمونه گیری داوطلبانه در دسترس از محدودیت های این مطالعه بود. پیشنهاد می گردد در

سپاسگزاری

محققین از کلیه افراد شرکت کننده در این پژوهش قدردانی می کنند. هم چنین از معاونت محترم پژوهش دانشگاه علوم پزشکی اراک و علوم پزشکی تهران کمال تشکر به عمل می آید. این مقاله برگرفته از پایان نامه دوره کارشناسی ارشد با کد 2054 است.

پژوهش های بعدی، این مطالعه در جوامع با فرهنگ های دیگر انجام شود. در پایان به منظور پیشگیری از اختلافات زناشویی، برنامه ای جهت آموزش ارتباط موثر در کلاس های مشاوره پیش از ازدواج که باعث افزایش صمیمیت و ارتقای سطح رضایت و احقاق جنسی میان زوجین می گردد، پیشنهاد می شود.

References

1. Abbassi A, Singh R. Assertiveness in Marital Relationships among Asian Indians in the United States. *Fam J* 2006; 14(4): 392-399.
2. Chiou WB, Wan CS. Sexual self-disclosure in cyberspace among Taiwanese the interplay of cyberspace adolescents: Gender differences and and reallife. *Cyberpsychol Behav* 2006; 9(1): 46-53.
3. Assadi E, Fathabadi J, Sharifi F. The Relationship between couple Burnout, Sexual Assertiveness, and Sexual Dysfunctional Beliefs in Married Women. *Family Counseling and Psychotherapy* 2013; 3(4): 661-692 (Persian).
4. Hulbert DF. The Role of Assertiveness in Female Sexuality: A Comparative Study between Sexually Nonassertive Women. *J Sex and Marital Ther* 1991; 17(3): 183-190.
5. MacNeil S, Byers ES. Dyadic assessment of sexual self disclosure and sexual satisfaction in heterosexual dating couples. *J Soc Pers Relat* 2005; 22(2): 161-181.
6. Honarparvaran N, Qudery Z, Taghva M, Zandi ghashghaee K. A study on Irrational Beliefs and Emotions Associated with the Sexual Desire of Infertile Women. *Armaghane-danesh, Yasuj University of Medical Sciences Journal* 2012; 17(6): 514-521 (Persian).
7. Montesi JL, Fauber RL, Gordon E, Gordon RG. The specific importance of communicating about sex to couples sexual and overall relationship satisfaction. *J Soc Pers Relat* 2010; 28(5): 591-609.
8. Long AK. The relationship among marital quality, sexual frequency, sexual disagreement, depression, and married women sexual satisfaction. Master of Science thesis. University of Georgia, 2005.
9. Adedjeji J, Ogunleye S, Oyewole S. Effects of sexual self assertiveness and sexual self esteem on sexual self disclosure among heterosexual adolescents in Nigeria. *Elixir Soc Sci* 2012; 47: 8817-8820.
10. Jennifer A. Modeling Dyadic Effects in Association Between Relational Uncertainty, Sexual Communication and Sexual Satisfaction For Husbands and Wives. *Commun Res* 2011; 38(4): 591-609.
11. DarhL M, Pederson and Vincent J. Personality correlates of actual self-disclosure. *Psychological Reports* 1986; 22: 495-501.
12. Nazari M, Bayrami M, Bay F. The effect of Feminist Group Sex Therapy on Sexual Assessrtiveness of Educated Women. *Journal of Psychology (Tabriz University)* 2010; 5(19): 159-175 (Persian).